

Buitenpost

Tijdschrift van Volkstuindersvereniging Kweeklust

Nummer 19

Herfst 2025

Inhoudsopgave

Redactioneel		1
Bestuur	Van de Burgermeester	2
Loes Geraedts	Beste Tuinders	3
Gijs van Dalfts	Pompoenfeest 2025	4
Frits Trompetter	Recept Pompoentaartjes	6
Peter Manuel	Geef je op voor Tuingezichten	6
Gijs van Dalfts	Nieuwkomers	7
Else de Haan	Afscheid Harry en Elly van Noord	8
Gijs van Dalfts	Dierspotters	10
Ben Tames en Gijs van Dalfts	Stekelbaarsje in de middensloot	12
Gijs van Dalfts	Bert doet een geheime tuincontrole	13
Ben Tames en Gijs van Dalfts	Tegels en Sloten	14
Ben Tames en Gabrielle Zegers	Stratenmakers aan het werk	16
Else de Haan	Water! Een oproep	17
Redactie Binnentuin	Uit de geschiedenis van Kweeklust	18
Redactie	Uitslag puzzel	18
Frank van Delden	Filippine	19
Else de Haan	De vrouw hoeft geen koffie te zetten	20
Koos Borsje	Het gras van de bureu	22
Tineke van Bottenburg	Bomen van waarde	24
Gijs van Dalfts	Waar ik over nadacht	26
Gijs van Dalfts	Nieuwkomers, Natasja	27
Else de Haan	Ziekenhuis voor slakslachtoffer	28
Ti Fens	Aardappels in de stapelkist	29
Jacob & Aaron Klinkert	De broertjes Klinkert	30
Tineke van Bottenburg	Weemoed van een tuinvrouw	31
Tineke van Bottenburg	De Teunisbloem	32
Hans Krabbe	Gedicht	33

Redactioneel

De zomer is afgelopen. Was het een goede zomer? Als we de pompoen zien waarmee Marianna Tames de pompoenwedstrijd won, of Gijs' verhaal lezen over zijn 'oversext' pruimenboom, of 'tomaten-jungle' - en dan heb ik het nog niet over al die appels, peren en kweeperen- moeten we concluderen: ja, we hadden een prachtige zomer.

En nu? Onze tuin hoeft niet meer 'winterklaar' gemaakt te worden, aldus de nieuwste inzichten. Maar wij? Zijn wij winterklaar? Eerst nog snoeien met Ben Tames, op 8 november en hakselen op de 29ste. En dan? Warm bij de kachel dromen over zaaien en wieden?

Hopelijk dragen de herinneringen aan het mooie pompoenfeest en het recept van de heerlijke pompoentaartjes bij aan het dromen bij de kachel. We kijken in deze Buitenpost ook terug naar het verleden en vooruit in de toekomst. Zo nemen we afscheid van oud-leden en verwelkomen nieuwe. Gelukkig gaan bij ons de wisselingen niet zo snel als de seizoenen. Verwelkomen is leuk, maar afscheid nemen toch altijd verdrietig.

We verwelkomen twee nieuwe jeugdige auteurs. De broertjes Klinkert, Jacob en Aaron. Zij zijn enthousiaste tuinders, zo blijkt uit hun bijdrage voor deze Buitenpost.

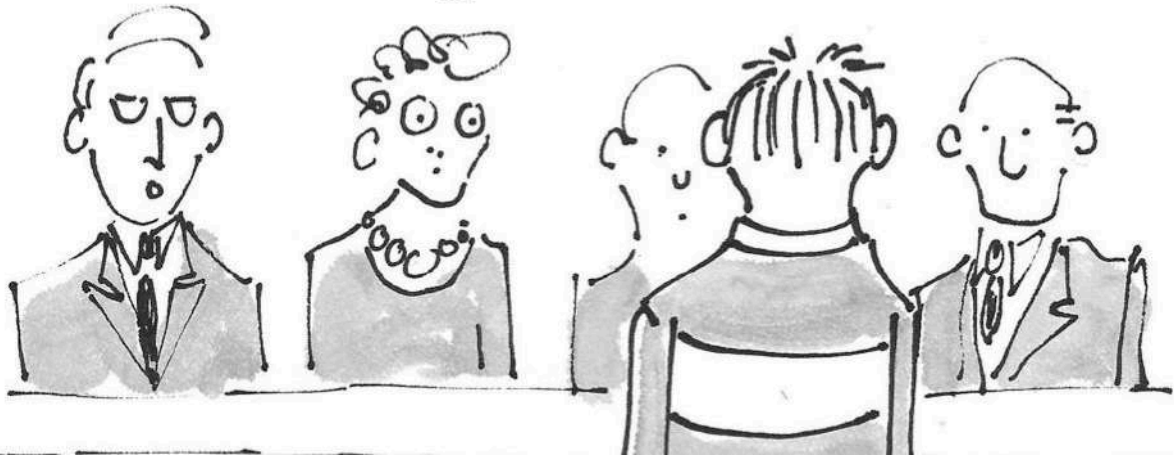
Bert is er gelukkig ook weer. Hij maakt een bedenkelijke ontwikkeling door. Dat leert hij hopelijk niet van de tuincommissie.

Alsof de leden van Kweeklust niet genoeg te doen hebben, worden zij in deze Buitenpost opgeroepen tot nog meer. Baggeren, tegelen, aardappels verticaal telen (en kisten timmeren), nadenken én puzzelen.

Maar zeg nu zelf. Wat is beter voor de komende tuinloze tijden dan puzzelen en nadenken?

*De redactie, Tineke van Bottenburg, Gijs van Daltsen, Else de Haan.
Illustraties en cover: Gijs van Daltsen*

Van de Burgemeester (en wethouders)

Lieve Kwekelingen,

Zaterdag, 10 oktober vierden we onze najaarsactiviteit. De feestcommissie heeft er, samen met het Algemeen Werk, veel werk van gemaakt. Het zag er erg gezellig uit. Er was goed voor de inwendige mens gezorgd, bijvoorbeeld met de pompensoep van Dennis. Frits, nieuw op tuin 30, won de prijs voor het lekkerste recept. Heerlijke pompoencakejes. De familie Tames had de grootste pompoen. Een gevaarte!

Voor Harry en Elly van Noord was dit de laatste Kweeklust-bijeenkomst. Zij gaan na 49 jaar helaas tuin 8 verlaten. Het onderhoud werd ze te zwaar. Wat moet dat een moeilijke beslissing geweest! Wij wensen jullie nog vele jaren in goede gezondheid toe. Ik zal jullie missen want waren jullie lieve buurtjes.

Nu komt er weer een tuin vrij. De laatste twee seizoenen zijn wat dat betreft nogal hectisch geweest. Het geeft een hoop werk maar ook weer nieuwe, enthousiaste tuinders. Mensen die ook weer een bijdrage willen leveren aan de vereniging. Daar zijn we natuurlijk heel blij mee.

Dat we in een vereniging samen het werk verdelen, wil echter niet zeggen dat we voor elkaar de rommel op moeten ruimen. Deze zomer stond er bij de karrenloods een paar keer afval dat maar niet weggebracht werd. Tenslotte werd het wel door iemand afgevoerd maar dat is natuurlijk niet de bedoeling. Het zou heerlijk zijn als een ieder zijn eigen afval opruimt en niet laat staan voor een ander!

Ik heb de zomerspullen binnen gezet en de laatste appels geoogst. Wat een enorme hoeveelheid. Nu staat het winterseizoen weer voor de deur. De laatste groente wordt meegenomen, het water moet nog worden afgesloten en zo zijn er nog meer klusjes te doen.

Ik hoop jullie weer te zien in januari op de Winterborrel. Laten we daar maar naar uitkijken.

Vriendelijke groeten, Ineke van de Pol, Voorzitter

Beste Tuinders

Ton Aalpol heeft het bijltje erbij neergegoid.
Hij is zondagavond 5 oktober gestorven met Dini zijn levensgezellin naast hem, in zijn eigen woning. Hij is 88 jaar geworden.

Ton was een Kweekluster van het eerste uur. Hij begon samen met zijn vrouw Dini in de jaren '60 met een moestuin op Kweeklust. Ze moesten plaats maken voor de spoorlijn en streken neer op tuin 48 aan het begin van de Kweeklaan. Hij bouwde daar een huis/schuurtje en kweekte daar vooral groenten.

De laatste 20 jaar van zijn Kweeklusttijd zijn Ton en Dini helemaal naar het achterste stukje van Kweeklust verhuisd (zie Buitenpost 3, zomer 2017, het interview met Ton en Dini).

Hij was een actief Kweeklustlid, heeft altijd meegeholpen met de dingen die gebeuren moesten. Hij kon ook zo leuk vertellen over de mede-tuinders van vroeger.

En dan nog dit: Als je iemand hoorde fluiten... dan was dat zeker Ton Aalpol hoor. Zo vrolijk!

Dus daarom: fluit er maar vrolijk op los onder het wieden, zaaien, spitten en planten, dat zou Ton leuk hebben gevonden.

Loes Geraedts, een oud tuinder

Pompoenfeest 2025

Redactie Binnentuin

Nadat eerst storm Amy met code geel en oranje op 4 Oktober nog roet in het eten had gegooid, werd het pompoenfeest gehouden op zaterdag 11 oktober. Het AW had op die ochtend ervoor gezorgd dat het Tuinkamerplein prachtig versierd was met creatieve bloemstukken en appel-slingers, er stonden lekkere hapjes en drankjes, er was soep, een kleine menigte had zich verzameld, en niets stond het herfstevenement

van Kweeklust nog in de weg.

Tijdens het AW worden de versieringen voorbereid

Natuurlijk waren er ook prijzen, allereerst voor de grootste pompoen, die uit de door Hans Hoenderdos uitgedeelde zaadjes was gekweekt.

Prijsuitreiking, prijspompoen, de likeurtjes, en geheel links de pompoencakejes

De jury bestond uit Jan Bijsterbosch, die vriendelijk een likeurtje in ontvangst nam voor zijn inspanningen, nadat hij de enige grote pompoen had aangewezen. De concurrerende pompoenen waren klein gebleven en hadden het niet ver in de wereld geschopt. Die grootste pompoen was van Marianna Tames, en voor haar werd de hoofdprijs, een frambozenlikeurtje door Ben Tames in ontvangst genomen.

Mooie outfits op het Pompoenfeest

De prijs voor de meest creatieve pompoencreatie ging naar Frits Trompetter, die een hele schaal pompoencakejes meebracht, hartig en zoet tegelijk.

Waren er nog meer prijzen? Heb ik wat over het hoofd gezien? Tijdens het feest had ik mezelf een biertje ingeschonken, en was ik mijn journalistieke verantwoordelijkheid geheel uit het oog verloren.

Het pompoenfeest werd georganiseerd door Inez, Sandra, Sabine en Willy. De likeurtjes waren beschikbaar gesteld door Hans Hoenderdos. Het was reuze gezellig, we hebben elkaar allemaal weer gesproken, het glas geheven, het was weer leuk, dankjewel mensen!

Recept pompoentaartjes

Frits Trompetter, tuin 30

Ingredienten

450 gram pompoen blokjes gegaard
1 blikje gecondenseerde melk
2 eieren
1 eetlepel koek speculaaskruiden
kaneelsuiker: meng een deel
kristalsuiker met een gelijk deel kaneel poeder
bladerdeeg of deeg voor hartige taart

De taartjes

Bestuif ingevette muffinvormen met beetje bloem – dit vergemakkelijkt het uithalen van de taartjes – en bekleed ze met het deeg.

Prik gaatjes in de bodem en zijkantjes van het deeg.

Pureer de kruiden, eieren, melk en pompoen met een staafmixer of keukenmachine en giet deze in de holtes.

Nu 40 minuten in het midden van de voorverwarmde oven op 180 graden.

Bestrooi de taartjes uit de oven met beetje kaneel suiker.

Een simpel gerechtje waar ik zowaar de Nobelprijs voor Het Vreten mee heb gewonnen op het superleuke pompoenfeest van Kweeklust.

Ben erg blij mee en alsnog dank voor de geweldige verzorging, aankleding etcetera. Het was zeer geslaagd.

Geef je op voor Tuingezichten

Wil je weten wie je medetuinders zijn? En wil je dat ze jou ook (her)kennen? Geef je dan, met foto, op voor Tuingezichten.

Scan de QRcode en vul het formulier in.

Nieuwkomers – Nieuwe leden – Nieuwe gezichten

Frits Trompetter en Henri de Raad, tuin 30

Frits en Henri zijn neergestreken op Tuin 30, de een-na-laatste tuin helemaal achteraan rechts op het hoofdpad. Voorheen hadden ze een boot, en waren lid van de Zeemeermin (waar wij met de ALV begin dit jaar te gast zijn geweest). Nu wordt de tuin hun uitvalsbasis, waar ze kunnen relaxen, eten en wat drinken. Er is al veel gesnoeid en er moet nog meer gesnoeid worden, want de tuin is nogal dichtgegroeid. Daarna gaan hun gedachten uit naar kruiden, een rotstuintje wellicht, aardbeien, munt. En de fruitbomen natuurlijk, er staan een appel- en een pruimenboom. Inspiratie wordt geput uit het boek 'Wormen en aarde' van Yvonne Kroonenberg (*"De hele zomer breng ik door in mijn volkstuin en ik denk nooit: zat ik maar in Cambodja met een rugzak"*). Misschien heb je ze al ontmoet op het hoofdpad, waar ze iedereen die ze maar tegenkomen de hand schudden om zich even voor te stellen. En Frits heeft zich al in de kijker gespeeld door op het Pompoenfeest de *Creatieve Pompoenprijs* te winnen met een grote schaal pompoengebakjes.

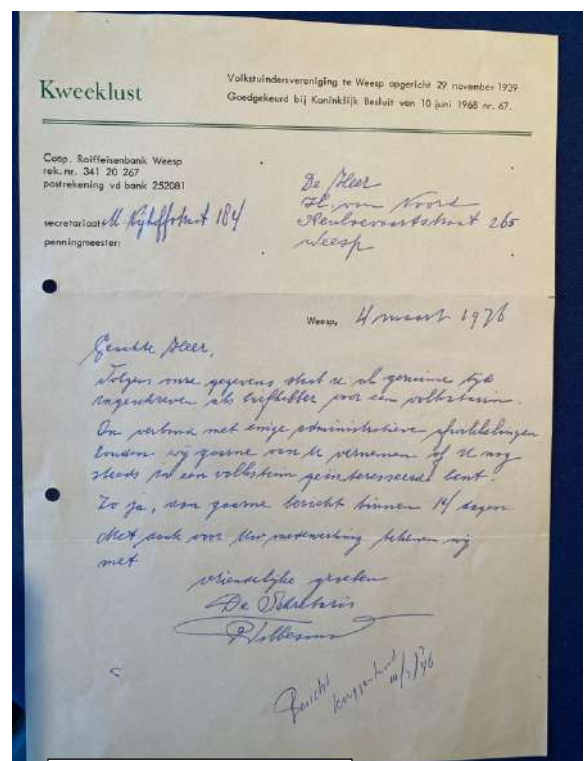
Afscheid van trouwe Kweeklustleden: Harry en Elly van Noord

Else de Haan

Negenenveertig jaar al hebben Harry en Elly van Noord hun tuin, nummer 8. Nu gaan ze weg, met spijt in hun hart dat wel. Voor Harry wordt het werk in de tuin te zwaar. En niets doen in die tuin is voor hem geen optie. Hij kan niet stilzitten. Ziet altijd wel iets dat gedaan moet worden. Zijn tuin ziet er dan ook piekfijn uit. Een bloementuin, met opvallend veel rozen en mooie struiken. Dat was 49 jaar geleden wel anders. De vorige tuinder, de heer Prent, had er een enorme kas staan, waarin hij vooral groenten kweekte. De kas werd afgebroken en er kwam een huisje voor in de plaats.

In het begin was het vooral Harry's vader die veel in de tuin werkte, want Harry had daar eigenlijk geen tijd voor. Hij ging met zijn gezin, Elly en de twee jongens, veel op reis met de caravan. Zijn vader hield, net als meneer Prent, van groenten kweken.

De tuinaanbieding

Sperziebonen tot in december. Tot de familie geen sperzieboon meer kon zien.

De jongens van Harry en Elly hebben niet veel met de tuin, vertelt hij. Maar toen ze klein waren kwamen ze er wel. Spelen met de kinderen van de andere tuinders. Harry herinnert zich hoe gezellig dat was. Op zondag met alle gezinnen op de tuin. Dat is nu wel anders. Hij en Elly hebben niet veel contact meer met andere tuinders.

Harry's ouders zetten bonenstokken. De grote kas staat er nog.

De Flevolijn

Als Harry en Elly een paar jaar hun tuin hebben, valt het Flevolijn-besluit. De nieuwe spoorlijn naar Almere en Lelystad komt gedeeltelijk over de grond van Kweeklust te liggen. Er moeten tuinen verdwijnen. Van hun tuin, nummer 8, moet een stukje worden ingeleverd. De NS heeft alle tuinders en Kweeklust ruim gecompenseerd, vertelt Harry. Ook hij kreeg

geld van NS. Hij was erg tevreden met de gang van zaken. De trein is wel een stuk dichterbij gekomen, maar daar wen je snel aan.

Harry is voorzitter van de bouwcommissie geweest. Samen met Jan D'Hous en Gerard Salomons was dat plezierig werken.

Tot slot haalt Harry een mooi tegeltje van de muur. Dat tuinleven is nu afgelopen. Aan alles komt een eind, zei Elly tijdens het pompoenfeest. Maar gelukkig blijven de herinneringen. Van Harry en Elly aan hun tuin. Van ons aan Harry en Elly.

Het ga jullie goed!

Dier spotters Dier spotters

Wantsen

Met de insecten gaat het minder goed, misschien maar wat aandacht aan besteden zolang het nog kan. Dit seizoen zijn blijkbaar mijn ogen opengegaan voor wantsen, want ik zie ze regelmatig, terwijl ik ze vroeger nooit zag. Al eerder wees ik op de groene schildwants, in het voorjaar, wat een mooi dingetje. Rustig loopt hij over je hand, een prachtig diertje.

In Augustus zag ik ook een Zuringrandwants.

En daarna een Smalle randwants. Het zijn vegetariërs. Bedaarde lieden, geen

haast en geen stress.

De Zuringrandwants is wel mijn favouriet, omdat hij schouders heeft, en een beetje op een astronaut from outer space lijkt.

In de Kweeklust-app had iemand nog een Vuurwants gespot. Die mag er ook wezen zeg, wat een mooie kleur.

Allemaal gespot op Kweeklust. Misschien valt het toch nog mee met de insecten? Of tenminste met de wantsen. Of... nou, in ieder geval op Kweeklust dan.

Heksenboter en andere zaken

Jan D'hous kwam kort geleden met een foto op de proppen van Heksenboter. Heksenboter? Ja, Heksenboter. Ik heb het even snel opgezocht: een fascinerende zwam (slijmzwam) die op dood hout of op de grond leeft, maar vooral: *die zich kan verplaatsen!* Als een stofzuiger schuift dit gele onregelmatige kussen over de grond en voedt zich met micro-organismen. Het bestaat uit vele afzonderlijke cellen, die gezamenlijk optrekken. In die zin kun je je afvragen of het eigenlijk wel een zwam is... En hoe communiceren die cellen dan met elkaar? Meer vragen dan er antwoorden zijn.

Voor wie nieuwsgierig is, er zijn op internet filmpjes te vinden waarin je de heksenboter versneld over boomstammen ziet spoelen.

In de Kweeklust-app kwam een dik rupsje voorbij, en wat kijkt hij ons vrolijk aan?

Ook opgezocht, het is de rups van de Groot Avondrood pijlstaartvlinder. De grote ogen vooraan zijn geen ogen, maar vlekken. Om er dreigend uit te zien en aanvallers af te schrikken? De volgroeide rups is inderdaad een dikkerd, en heeft als bijnaam: 'Olifantsrups'.

Stekelbaarsjes in de Middensloot

Ben Tames, tuin 10a & Gijs van Dalssen, tuin 21

Hoe zat het ook alweer met de Middensloot? Vorig jaar hadden de tuinders die aan de Middensloot grenzen al een stuk geschept en gedregd, het doel was toen om de bodem 10cm omlaag te brengen, laten we maar zeggen dat dat gelukt is. Een diepte die niet precies vast te stellen is natuurlijk, maar in ieder geval... het begin was gemaakt.

Het dreggen is iets voor het najaar. Dit jaar gaan we door op dat pad, we moeten nog dieper, nog weer 10cm erbij. Met baggerhaak en baggerbeugel, en man en macht. Begin November komt het Waterschap Amstel Gooi en Vechtstreek naar de sloten kijken, dan moet er wel wat voortgang te zien zijn. Of... komt er wel echt iemand kijken? Wij hebben één middenslootje, maar in de omtrek zijn wel duizenden slootjes om naar te kijken... Misschien sturen ze wel een drone. Dus als je binnenkort een drone ziet, dan weet je dat al dat baggeren niet voor niks is geweest.

- 0 -

Zelf ben ik ondertussen aan het baggeren geslagen. Vorige jaren ervoer ik het als ontmoedigend: als je een schep bagger naar de kant haalde liep het gat direct vol. Ik schoot niets op, mijn werk was tevergeefs, de sloot was de winnaar, moedeloos werd ik ervan.

Nu bleven plekken waar ik geschept had leeg, en haalde ik m'n netje tevergeefs op. Zou ik nu pas het effect van vorig jaar zien? Ik werd er vrolijk van, met nieuwe moed hanteerde ik de baggerbeugel.

- 0 -

Waarom doen we het ook alweer, dat baggeren van de Middensloot? Wel, om praktische redenen natuurlijk, maar vooral ook omdat het eigenlijke doel is om de Middensloot over anderhalf jaar te laten stromen. Ja, u hoort het goed! Om hem te laten stromen, met planten en bodemleven, met waterslakken, kikkers, en stekelbaarsjes. Om hem aan te sluiten op het slotennet rondom Kweeklust.

Stekelbaarsjes! Nog ff doorscheppen, mensen!

Bert doet een geheime tuincontrole

"Het is voor jullie eigen bestwil" (vrij naar Trump)

Ikzelf ben de *Mystery Guest*, dus geen angst

De pakkans is groter, je weet niet wanneer..

Oei ! Die zijn er gloeiend bij !!

Je krijgt eerst een brief...

Dus maak je geen zorgen...

Zo maken we Kweeklust *Great again* !

Tegels en Sloten

Ben Tames, tuin 10a & Gijs van Dalfsen, tuin 21

Hoe staat het ook alweer met de twee meerjaren-projecten van ons, namelijk het betegelen van een aantal paden en het uitdiepen van de Middensloot? Eeeeh....

Eerst maar even de Middensloot.

Dat is natuurlijk meer iets voor het najaar. En inderdaad, afgelopen najaar zijn een groot deel van onze tuinders aan de Middensloot aan het scheppen en dreggen geweest. Heel goed. Het doel was om in dat eerste jaar 10 cm te verdiepen, laten we maar zeggen dat dat gelukt is. Komend najaar volgt fase 2, nog eens 10 cm, we zien dat met vertrouwen tegemoet.

Dan de betegeling, of beter gezegd: de her-betegeling.

Binnenkort, op een aantal woens- en zaterdagen in de maand Mei, staat daar het eerste pad op stapel, het Vossenpad, zoals aangewezen door de ALV van vorig jaar.

Het Vossenpad is erg ongelijk en ook een veelgebruikt pad. Het wordt gestript en weer opnieuw opgebouwd en betegeld. Oude tegels die nog goed zijn worden hergebruikt. 9 vrijwilligers hebben zich aangemeld. Voor het Vossenpad lijkt dit voldoende omdat er niet zoveel ruimte is.

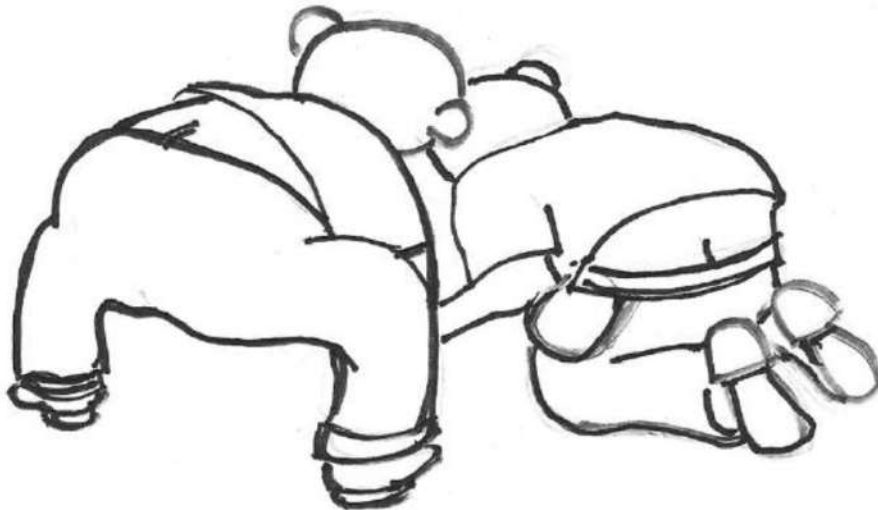

Volgend jaar is het Konijnenpad aan de beurt. In totaal zijn er na het Vossenpad nog 5 paden waar de tegels vervangen gaan worden door 30x30 tegels. Dan hebben alle paden (op het hoofdpad na) dezelfde tegels. In die volgende paden zit meer werk, omdat we dan alle tegels vervangen en banden gaan aanbrengen. Voor die volgende paden zijn dus wel

nog meer vrijwilligers welkom.

Waarom vervangen we de tegels ook alweer? Niet alleen omdat het mooier is, maar de paden liggen er ongelijk bij (nekkenbrekers). En ook om van de 60x40 tegels af te raken (ruggenbrekers).

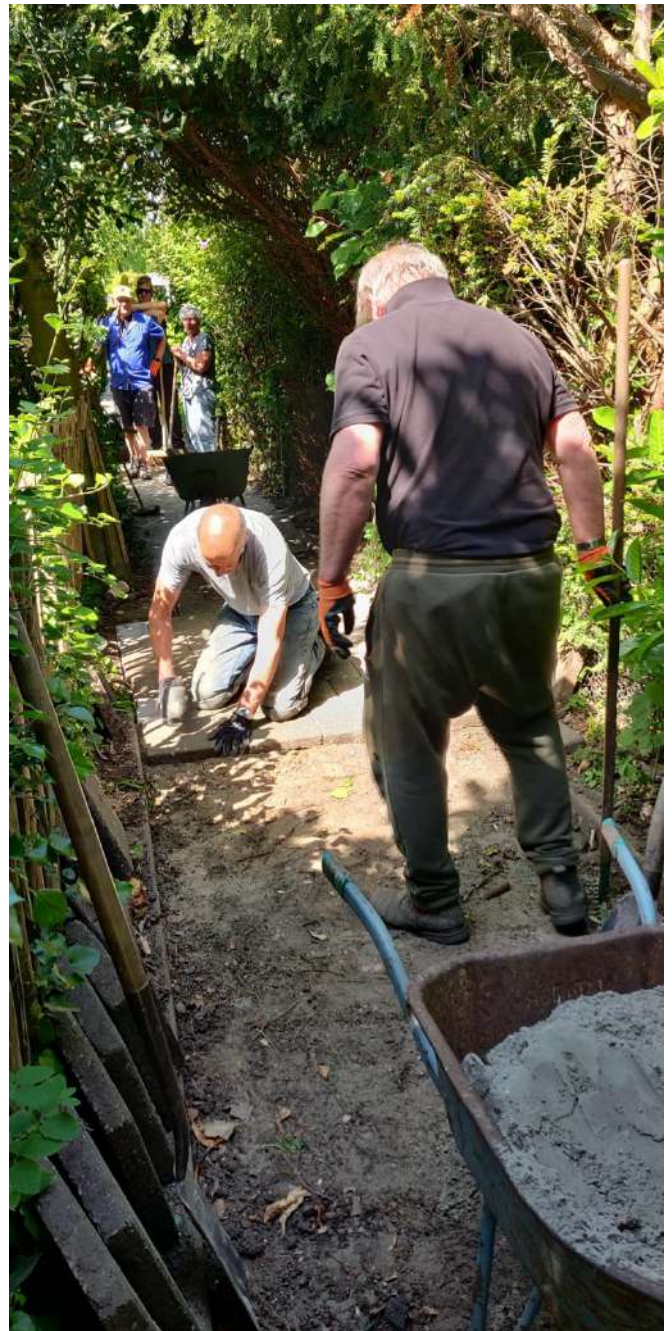
Als volgende paden aan de beurt zijn zullen we weer een oproep doen. Het zal vast gezellig zijn, en je leert ook nog eens de fijne kneepjes van het stratenmakersvak.

De Stratenmakers aan het werk

Ben Tames & Gabrielle Zegers

Door een heel enthousiaste groep, in willekeurige volgorde Monique Haleber, Gabrielle Zegers, Ed Merks, Gijs van Dalfsen, Martin Morris, Dennis van tuin 1a, en Piet de Rooij is in twee dagdelen in plaats van de geplande vier het Vossenpad hersteld.

Het was voor iedereen een geslaagde, gezellige actie met een goed resultaat, misschien met hier en daar een pijntje.

Water! Een oproep

Else de Haan, tuin 14b

Te veel water: een kletsnatte boel, overal plassen en de planten groeien niet. Of te weinig water: een kurkdroge keiharde grond. Ook nu willen de planten niet goed groeien. Extreem weer, dat schijnt ons lot te worden met de veranderingen in het klimaat. We kunnen niet meer denken dat een periode van veel regen of grote droogte een uitzondering is. Het wordt onze dagelijkse realiteit, is de verwachting.

Wat moeten we daarmee? Leggen we ons neer bij mislukte oogsten door te veel regen dan wel grote droogte. Of nemen we maatregelen en welke dan?

Bij grote droogte geven we water. Maar welk water? Leidingwater? De sloot? De regenton? Hebben we goed en genoeg water voor droge tijden? Wat te doen met te veel regen? Voeren we het water goed af? Vangen we het goed op? En onze bodem, hoe maken we die weerbaar tegen te veel of te weinig?

Laten we het erover hebben, de komende tijd en ideeën, plannen en oplossingen delen.

Uit de Geschiedenis van Kweeklust

Redactie Binnentuin

Dat asbest gevaarlijk is weten we nu. Maar lang was het een veel gebruikt materiaal in de bouw en zelfs in huis. Hadden we niet een asbest-plaatje om de soep zachtjes te laten sudderen? In 1993 werd asbest verboden. Maar toen was het kwaad al op vele plekken geschied. Overal was asbest. Ook op Kweeklust. Vorig jaar moest het huisje op tuin 7b daarom zelfs nog bijna geheel worden afgebroken. Al eerder werd op een aantal tuinen het asbest verwijderd.

Harry van Noord gaf ons twee foto's van een asbestsanering. In 2006 moest het dak van de werkschuur er helemaal af,, vanwege afbest. Zo leren we steeds meer over de geschiedenis van Kweeklust.

Uitslag Filippine van Lente Buitenpost, nr 18

De winnaars zijn: Astrid den Toom, Jeannette Voorneveld en Marianna Tames. Hartelijk gefeliciteerd!

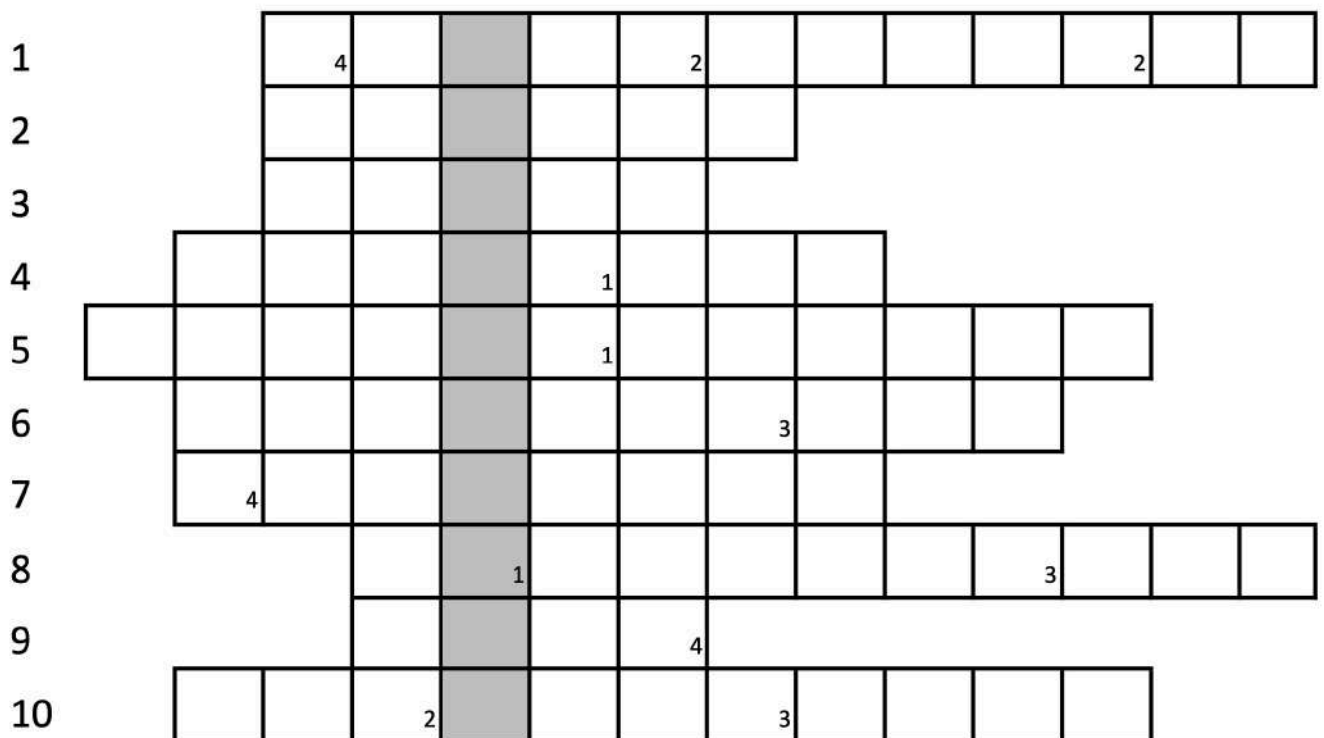
Het middenwoord was: Beestenboel
En dit zijn de woorden die gevonden moesten worden.

1. Libelle	8. Pissebed
2. Kikker	9. Duizendpoot
3. Sluipwesp	10. Schrijvertje
4. Spitsmuis	11. Emelt
5. Naaktslak	
6. Waterjuffer	
7. Vlinder	

Filippine

De Filippine heeft weer een thema deze keer. Dat thema zal u zelf moeten ontdekken. Natuurlijk heeft het wel met onze tuinen te maken. In de vakjes met hetzelfde getal komen dezelfde letters.

Stuur de oplossing (middenwoord én alle woorden) naar redactiebuitenpost@kweeklustweesp.nl Veel plezier!

1. Boombast & plus & lof toezwaaien	7. Rare snuiters
2. Klinkt als Duits alsjeblieft	8. Kalebas van glas?
3. Mannen zonder h met p	9. Basis voor bioscoop-snack
4. Gezond, ruikt uit de mond	10. Basis voor snackbarproduct
5. Klimrekplanten	
6. Geen zomerse wortel	

De vrouw hoeft thuis geen koffie te zetten of de emancipatie op Kweeklust

Else de Haan, tuin 14b

Ruim vijftig jaar geleden kregen leden van Kweeklust bij de uitnodiging voor een Algemene ledenvergadering twee koffiebonen met de opmerking dat hun vrouw thuis nu geen koffie hoefde te zetten. Zo'n uitnodiging zal het bestuur van Kweeklust nu niet meer sturen. Sterker nog de vrouw kán thuis helemaal geen koffie zetten, want zij zit zelf in het bestuur of is in haar tuin aan het werk.

Waren de vroeger de meeste mannen de tuinier, tegenwoordig is dat anders. Van de 80 tuinders staat er bij 42 'mevrouw' voor de naam. Net meer dan de helft van onze tuinders is vrouw. Een goede ontwikkeling? Dat vindt niet iedereen. Er wordt nogal eens gemopperd op al die nieuwe

De mannen van het water en de elektriciteit, Jan en Andries aan het werk.
Waar blijven de vrouwen?

vrouwelijke tuinders. En ze hebben gelijk, die mopperaars. Natuurlijk niet in alles, maar op een punt wel. Zij zijn de mannen die al jaren al het werk voor de waterleiding en de elektriciteit doen. Sleuven graven, nieuwe leidingen aanleggen voor water en voor elektriciteit, oude leidingen

controleren, problemen oplossen. Zonder al te veel ruchtbaarheid regelen zij jaar in jaar uit de levensaders van Kweeklust. Dankzij hen kunnen we koffie- en theezetten op onze tuin of zelfs koken en douchen. Maar wat als deze mannen dat werk niet meer doen. Wie neemt het van ze over? Vrouwen? Helaas zijn we dan weer terug bij het koffiezetten. Goed, ook bij het besturen en het commissiewerk, bij feesten organiseren en stukjes schrijven voor de Buitenpost. Dan doen de vrouwen van Kweeklust net als de mannen. Maar werk aan de elektriciteit en de waterleiding? Onze mopperaars geloven daar niet in.

Dus kom op dames laten we ze laten zien dat ze ongelijk hebben. Meld je aan bij de commissie Water en Elektriciteit, leer wat je leren moet en zorg dat het terechte gemopper stopt.

En, lieve mopperaars, we waarderen jullie bijzonder, maar wees edelmoedig en geef je kennis door, zeker ook aan de geïnteresseerde vrouwen van Kweeklust.

HET GRAS VAN DE BUREN

De tuin die me opvalt ..

Sprookje

Koos Borsje, tuin 104

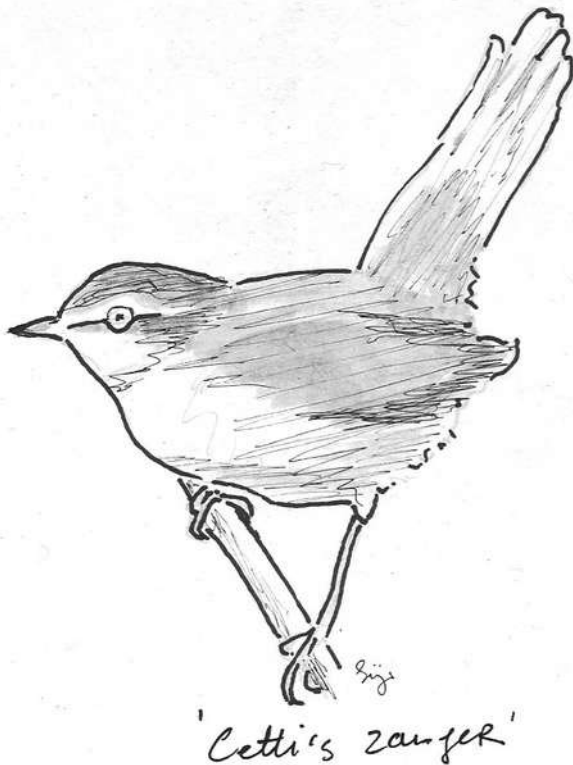
Heel, heel lang geleden, toen er nog geen mobieltjes waren en geen mail, schreven Wim (mijn echtgenoot) en ik een brief naar Kweeklust. We wilden heel graag een tuin, omdat ons volkstuintje aan de Korte Muiderweg werd opgeheven. We brachten de brief meteen maar zelf weg, sneller dan de PTT dat kon.. Teruglopend hoorden we voetstappen achter ons: "Ho stop even". Dat was de secretaris van Kweeklust, de heer van Veen:" Jullie willen een tuin? Drie in de aanbieding. Ga maar kijken" Je merkt: andere tijden en niks geen ballotagecommissie.

We kozen tuin 105, ik geloof dat het weiland erachter en het achtkantige huisje de doorslag gaven. Wat waren we er blij mee. Beiden afkomstig uit gezinnen waar veel aandacht was voor tuinieren en natuur, dachten we best wat te weten over de manier waarop we het lapje grond konden transformeren tot het paradijs dat ons voor ogen stond. We kwamen van

een kouwe kermis thuis. Zware grond (wij kwamen van het zand); wortelonkruiden; natte boel. Wat hebben we veel geleerd en wat hebben we gegraven aan greppels en drainage. Genoten van een echt huisje als het regende- je kon er koffiezetten op een primus (geen stroom, geen water).

We kregen nieuwe vrienden: de mede tuinders, maar ook de grutto's en de Kieviten in het weiland, de bet-overgrootvader van Bert de Haas, de ringslang, de egels met hun luidruchtige paarrituelen, de honderden kleine salamanders in de greppels. Wanneer we water uit de sloot haalden zaten er stekelbaarsjes in en poel- en posthoornslakken. Wim ging er bijen houden.

We hebben rijke oogsten gekend en tijden van schaarste toen een konijnenfamilie zich op het complex gevestigd had. Ze wachtten altijd tot de boontjes drie blaadjes hadden, dan vraten ze ze af.

Als ik terugkijk, zijn we veel vrienden kwijtgeraakt: geen grutto's en Kieviten in het weiland; de sloot is stil, de zanglijster zwijgt, we hebben veel zien verdwijnen, behalve de slakken. Maar dit jaar weer twee jonge ransuilen gespot op de kas, de eenden hebben pullen gekregen en er is een nieuwe zangvogel, de cetti's-zanger. Als je die hoort word je vanzelf blij.

We zijn een paar keer verhuisd op het complex en ons paradijs werd een tijdje een familievestiging. Dat kon toen. Niemand wilde tuinieren.

Wim is er niet meer, en zijn tuin staat op naam van onze zoon. Ik kan nog steeds buitengewoon genieten op 104 en 103. Wat een rijkdom zoveel te zien, te horen en te beleven. Jammer dat ik dat niet meer kan delen met Wim.

Als ik dit stukje af heb, ga ik er snel naar toe: het is droog en de cranberries zijn rijp. Iedereen op zijn/haar eigen manier veel tuinplezier gewenst.

En de tuin die me opvalt? Tuin 126, van Inez en Imro. Ik zie ze altijd zo lekker bezig. Ik ben benieuwd naar hun verhaal over hun tuin.

Bomen van waarde

Tineke van Bottenburg, tuin 108

In het Zomernummer 2025 van de Tuinliefhebber (AVVN) staat een artikel over Bomen en Struiken dat mijn aandacht trok. Aan het woord is Paul van Kan, o.a. landschapskundige, ecooloog, vrijwilliger bij vele groene initiatieven en met een passie voor bomen. Hij heeft een waarderingssysteem ontwikkeld dat goed bruikbaar kan zijn bij het maken van keuzes in het beheer van het bomenbestand van b.v. een Tuinenpark. Hij onderscheidt vier groepen van 'waarden': * is de boom opvallend of juist niet (*Belevingswaarde*), * hoe oud, zeldzaam en vitaal is de boom (*dendrologische waarde*), * hoeveel betekenis heeft de boom voor de flora en fauna en het ecosysteem (*ecologische waarde*), * hoe klimaatbestendig is de boom en helpt deze om de omgeving leefbaar te houden (*toekomstwaarde*). Een interessante benadering, die onderstreept dat iedere boom uniek is. Hij ziet klimaatverandering als grootste bedreiging voor bomen op tuinenparken. En dan vooral de excessieve schommelingen in grondwaterstand en temperatuur. Vooral oudere bomen kunnen daar niet goed tegen. 'Een boom in de buurt van een sloot profiteert vaak van een betere afwatering en als je bomen wat dichter tegen elkaar plant, kunnen ze elkaar als het ware helpen. Want de ene soort zorgt voor een goede doorworteling van de bodem, terwijl de andere meer vochtbestendig is'.

Door de Tuincommissie werd eerder al het veiligheidsaspect genoemd als een extra criterium als het om het beheer van bomen gaat.

Met deze kennis op zak maakte ik een wandeling over ons complex. Wat voor grote bomen staan op Kweeklust en wat is hun waarde?

Ik moet bekennen dat ik dol ben op grote bomen, dus bij mij overheerst waarschijnlijk de *belevingswaarde* van bomen. Direct al bij de ingang, de reusachtige zilverspar, met daarnaast de *Nyssa Silvatica*, de zwarte Tupeloboom, die geplant is ter gelegenheid van het 80-jarig bestaan van Kweeklust. Ik zou zeggen dat deze bomen aan alle vier de waarden voldoen.

Verder verspreid over het complex staan een aantal grote conifeerachtigen, soms in groepjes, soms solo. Prachtige karakteristieke bomen. De meeste op een tuin, enkele in de algemene groenstrook. Zo te zien goed onderhouden.

Er zijn een paar grote loofbomen, die ook kaal een mooi accent geven aan de wintertuinen. Opvallend is dat de meeste grote bomen aan de randen van het complex staan.

Op belevingswaarde scoren de bomen op Kweeklust hoog, voor een beoordeling van de andere waarden is een deskundig oog nodig.

Goed beheer van onze grote bomen op het complex is voor nu en de nabije toekomst van groot belang. Laten de tuinders met zo'n mooie boom met het Bestuur en de Tuincommissie de handen ineenslaan voor een goed beheersplan.

Waar ik over nadacht bij het wieden 2025

Gijs van Dalfsen, tuin 21

Was 2025 een ander jaar dan andere jaren? Dat zou zo maar eens kunnen, als ik bekijk wat er allemaal in mijn tuin gebeurde.

Ik draai lang genoeg mee om te weten dat we allemaal ongeveer hetzelfde meemaken. Als ik trots ben vanwege mijn prachtige bieten, dan blijken andere tuinders ook allemaal prachtige bieten te hebben. Heb ik met veel liefde en toewijding veel uien geoogst, dan blijkt iedereen veel uien te hebben geoogst. Enzovoort. Blijkbaar is mijn inbreng bescheiden, het is het seizoen, warm of koud, droog of nat, dat zijn stempel drukt.

Dit jaar echter, om te beginnen, zat onverwacht de grote pruimenboom vol pruimen. Nu zitten er altijd wel wat pruimen in, maar die vallen eruit als ze nog klein zijn. Pok! Pok! Zo klinkt dat op de veranda. Hard zijn ze, en niet te eten. Dit jaar is er echter na jaren weer een overvloed aan pruimen, het is een grote boom. Vroeger waren ze zoet met zo'n randje zuur in de nasmaak, en dat zijn ze nu weer! Ik heb al pruimenjam gemaakt. Terwijl ik dit schrijf vallen er om me heen nog steeds pruimen op de veranda: Pok! Pok!

Dan de tomaten. Daar hebben we er altijd wel een paar van, die echter meestal de eindstreep niet halen. Ze blijven groen en het weer slaat om voor ze kleur op hun wangen krijgen. Dit jaar echter bleken alle stekjes van de stekjesdag te overleven, en zelfs uit te

groeien tot reusachtige planten. Een tomaten-jungle, nog niet eerder meegemaakt.

En dan waren er nog de druiven. Vele trossen druiven dit jaar. Niet een klein trosje, dat we trots meenemen naar huis, maar niet opeten. Komt het u bekend voor? Hebt u deze zomer ook een tomatenjungle, of een oversexte pruimenboom meegemaakt? Had u ook druiven in trossen? Hebt u hetzelfde meegemaakt als ik?

Nieuwkomers – Nieuwe leden – Nieuwe gezichten

Natasja, tuin 116

Natasja gaat zich ontfermen over tuin 116. En wat zijn de ideeën en plannen? Wel, de grond rijp maken, en een begin maken met de moestuin. Met allereerst de makkelijke groenten: tomaat, paprika, pepers, knoflook. Later experimenteren met wat ingewikkelder groenten, bijvoorbeeld broccoli.

Daarna komt de bloementuin, de gedachten gaan richting een Engelse bloementuin. Wat fruit betreft, appels en peren zijn er al, en allerlei bessenstruiken zijn gepland, maar nog niet geplant.

Natasja verheugt zich ook al op het dierenleven in de tuin, zie ook de foto.

Een ziekenhuis voor een slakslachtoffer

Else de Haan, tuin 14b

Te dicht zaaisel moeten we uitdunnen, te kleine plantjes weggooien, evenals zieke planten. Wat is dat moeilijk. Het is ook strijdig met wat we buiten de tuin doen: zieken verzorgen en het liefst beter maken. Wat klein is uitdunnen doen we natuurlijk al helemaal niet. Als dat ergens in de wereld gebeurt, houden we daar protestmarsen tegen. En terecht. In de tuin moet dat anders. Maar soms doe ik dat gewoon niet. Dun te weinig uit en gooi een zielige plant niet weg, maar probeer hem op te kalefateren.

In de tuin stond een door slakken aangevreten courgette. Zo te zien zou hij het bijna begeven. Ik haalde hem weer uit de volle grond, zette hem in een pot en bracht hem veilig naar de kas, hoog op een tafel. Voor slakken erg ver weg. En, hij redde het. Kreeg een mooi nieuw blaadje en na een tijdje kon ik hem uit mijn ziekenhuiskasje ontslaan. Heerlijke courgettes en een vriezer vol courgettesoep was het resultaat. En wat is leuker dan zo'n zielepiet toch nog te redden?

Aardappels in de stapelkist – mijn kleine tuinexperiment

Ti Fens, tuin 20

Van Tineke, tuin 108, krijg ik tien pootaardappels. Nu heb ik al eerder aardappels in mijn tuin gepoot, maar eerlijk gezegd: wat nemen die planten een ruimte in! Bovendien word ik niet bepaald vrolijk van de dorre bladeren.

Op YouTube zie ik dat je aardappels ook kunt telen in een stapelkist. Dat lijkt me interessant. Maar voordat ik zelf een kist ga bouwen, wil ik eerst even uitproberen of het principe werkt.

In de tuin staan nog drie oude kisten. Ik zet de twee kleinste op de grond, vul ze met gezeefde compost en stop in elke bak vijf pootaardappels. Na een tijdje komt het eerste groen omhoog, en dan schep ik er weer wat compost bij. Nog wat later zet ik er een grotere kist bovenop, opnieuw gevuld met luchtige compostarde. Ik zorg ervoor dat er geen licht bij de aardappels komt, want anders worden ze groen en oneetbaar.

Na de zomer beginnen de bladeren te hangen — een teken dat het bijna tijd is om te oogsten. Ik

wacht nog een paar weken, en dan kan het schatgraven beginnen! Laag voor laag graaf ik de aarde af. En kijk: weer een aardappel! De bovenste kist gaat eraf, ik graaf verder, en telkens vind ik nieuwe aardappels. Uiteindelijk tel ik een opbrengst van veertig aardappels. Niet slecht voor een eerste experiment!

Volgend jaar wil ik een echte aardappeltoren bouwen. Gewoon, omdat ik het leuk vind om te timmeren en te zien wat er beter kan. Al hoor ik dat het helemaal niet per se nodig is — sommige mensen gebruiken oude autobanden (al was dat bij mijn zwager geen groot succes). Anderen zweren bij een constructie van gaas. Kortom, er is genoeg te experimenteren op het gebied van verticaal tuinieren.

En de oogst? Die belandt in de oven: in dunne schijfjes op bakpapier, besprenkeld met olie, peper, zout en een beetje tijm. Dertig minuten op 180 graden — en dan genieten van mijn zelfgeteelde aardappels.

De broertjes Klinkert op Kweeklust

Jacob 10 jaar

Ik ben Jacob, de kleinzoon van Ineke (tuin 9). Ik help mijn oma graag met tuinieren, zoals de appels en peren plukken. Ik heb zelf een eigen bak in mijn oma's tuin dit jaar heb ik er bijvoorbeeld tomaten en koriander in gedaan, maar ook een dahlia waar ik het zaadje van de schooltuinen heb gekregen. Helaas pindakaas is dat nu voorbij. Ik ben nu helemaal weer in de tuinierstand. Dus ik krijg mijn eigen bak in mijn eigen tuin.

Aaron, 5 jaar

Weemoed van een tuinvrouw

Tineke van Bottenburg, tuin 108

Zacht zonlicht, het is stil – op de trein na, maar die is inmiddels onderdeel van de stilte - wat wind in de takken, het vallend blad zweeft, danst en valt stil, het droge blad knispert, een snuivend paard aan de andere kant van de sloot: een nazomermiddag op de tuin.

Zo'n tuin aan het eind van het tuinseizoen, de laatste bloemen, een roos, herfstasters, bontgekleurde dahlia's, bessen van de meidoorn en de kardinaalsmuts. Het blad verkleurt, veel groen nog, en ook al bruin, geel, rood. Een appelboom heeft nog een enkele appel, de kleine zoete appeltjes hangen uitbundig aan de boom.

Nagenieten van het tuinseizoen, het is net of ik door een spiegel terugkijk. Ik denk aan het vroege voorjaar, de verrassing over de eerstelingen, de eerste bloemen in de winterkamperfoeli, sneeuwkllokjes. Kachelkje nog aan, ordening van de zaden, de eerste bakjes in de kas, plannen voor het komende seizoen. De tuin als een geordende plattegrond. Veel verwachting ieder jaar weer van wat ik ervan ga maken, van die tuin, wat het kan worden.

Dan opeens is het alweer volop zomer, veel in de tuin gaat z'n eigen gang, vrolijk en vooral welig tierend. Het wordt toch weer meer een jungle dan ik voor ogen had. Om in de groentetuin iets te kunnen uitplanten moest er eerst een stukje worden ontgonnen.

Het was weer een goed jaar. De kleine veldboeketjes voor thuis en voor vriend(inn)en, al die heerlijke bessen (rood, zwart, kruis), de aardappeloogst (volgend jaar wel een ander soort), een paar maaltjes peultjes, kleine roosjes broccoli, fantastische bieten en genoeg cavolo nero om de winter door te komen.

De planten, struiken en bomen trekken zich terug, bereiden zich voor op de winter om volgend voorjaar weer te verrassen met knoppen, nieuwe scheuten, nieuw blad.

Mooi, die cyclus.

De Teunisbloem

Tineke van Bottenburg, tuin 108

Deze zomer 'ben ik gevallen' voor de Teunisbloem.

De Teunisbloem is een wilde plant, met zachtgele bloemen. Je ziet hem vaak in de berm, langs de spoorlijn, in de duinen. Soms duikt de plant op in je tuin. Het gekke aan de plant is dat ie altijd zo'n verlepte indruk maakt, een beetje voddige plant.

Maar ergens in juni, een mooie zomeravond, was ik op bezoek in een enigszins wilde bloementuin, het begon al te schemeren, naast me zo'n voddige plant. Opeens hoorde ik een zachte 'plop' en op dat moment opent zich vlak voor me een zachtgele bloem, magisch.

De Teunisbloem blijkt een nachtbloeier te zijn, 's avonds in de schemering ontvouwen de knoppen zich in enkele minuten tot bloemen. De bloem bloeit 24 uur en wordt ook wel Lelie-van-een-nacht genoemd. In het maanlicht voelt de plant zich prettig, met het zonlicht verlept de bloem. Nachtinsecten doen het bestuifwerk.

De plant is lid van de Onagraceae, de Teunisbloemfamilie. De Nederlandse naam is ontleend aan St. Antonius van Padua, omdat de plant rond de naamdag van deze heilige, 13 juni, bloeit. Bloeitijd van midden juni tot midden november, de zaden van de meeste soorten rijpen van augustus tot oktober.

Aan bloemen en vruchten worden allerlei geneeskrachtige eigenschappen toegeschreven. Ik denk dat ik me beperk tot thee van een paar bloemen. Schijnt rustgevend te zijn.

De bloem heeft de Engelse dichter John Clare geïnspireerd tot het schrijven van een gedicht, Evening Primrose. Benjamin Britten heeft er muziek bij gecomponeerd, Five Flower Songs.

De Teunisbloem is van harte welkom in mijn tuin.

Schimmels komen tot bloei
al wat gevallen is geurt kruidig
als fermenterend voedsel

Verwar het niet met lijkenlucht
de rijpheid van jaar en jaren
belegen gewacht tot het moment
alleen nog maar te vergeven
weg te geven en geven
zonder ontvangen

Een oud kind stilt in je stilte
eindelijk meer niet
niets meer

Hans Krabbe, tuin 10 c

De tuinwinkel gaat weer open vanaf maart 2026

Dan is er gratis koffie/thee en gebak/koek én gezelligheid!

Heb je eerder iets nodig uit de tuinwinkel? Bel dan Edo 06 40436560

Kopen

In de tuinwinkel kun je alles kopen wat voor de tuin nodig is. Graag de betaling overmaken. Bestellen via de Garant- zaadlijst geeft ook nog eens 15% korting.

Voorraad

Altijd in voorraad: potgrond, tuinaarde, turfmolm, zand, compost, tonkinstokken, meststoffen, bestrijdingsmiddelen enz.

Huren

U kunt ook in de tuinwinkel terecht voor het huren v/d tuintrekker en het trilapparaat

